

Δικαίωση επιβάτη που δεν ενημερώθηκε έγκαιρα για ματαίωση πτήσης

2017/05/11 14:11 στην κατηγορία ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ

Αερομεταφορέας που δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι ο επιβάτης ενημερώθηκε για τη ματαίωση της πτήσης του, τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, οφείλει να τον αποζημιώσει.

Τούτο ισχύει, όχι μόνον όταν η σύμβαση μεταφοράς έχει συναφθεί απευθείας μεταξύ επιβάτη και αερομεταφορέα, αλλά επίσης όταν έχει συναφθεί μέσω διαδικτυακού πρακτορείου ταξιδίων.

Ο B. J. A. Krijgsman προέβη, μέσω διαδικτυακού πρακτορείου ταξιδίων, σε κράτηση πτήσης μετ' επιστροφής από το αεροδρόμιο Schiphol του Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες) στο Παραμαρίμπο (Σουρινάμ), την οποία θα εκτελούσε η αεροπορική εταιρεία SLM. Η πτήση μετάβασης είχε προγραμματιστεί για τις 14 Νοεμβρίου 2014.

Στις 9 Οκτωβρίου 2014, η SLM ενημέρωσε το πρακτορείο ταξιδίων για τη ματαίωση της πτήσης αυτής. Στις 4 Νοεμβρίου 2014, ο B. J. A. Krijgsman ενημερώθηκε σχετικώς από το πρακτορείο ταξιδίων με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Επικαλούμενος τον κανονισμό της Ένωσης, σε σχέση με την αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση ματαίωσης της πτήσης [\[1\]](#), **ο B. J. A. Krijgsman ζήτησε από την SLM να του καταβάλει το κατ' αποκοπή ποσό των 600 ευρώ.**

Ο κανονισμός αυτός προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι επιβάτες δικαιούνται αποζημίωση από τον αερομεταφορέα, εκτός αν έχουν πληροφορηθεί τη ματαίωση της πτήσης τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης.

Ωστόσο, η SLM αρνήθηκε να αποζημιώσει τον B. J. A. Krijgsman με την αιτιολογία ότι η σχετική με την αλλαγή της ημερομηνίας αναχώρησης πληροφορία είχε διαβιβαστεί στο πρακτορείο ταξιδίων στις 9 Οκτωβρίου 2014.

Από τη μεριά του, το πρακτορείο ταξιδιών ενημέρωσε τον B. J. A. Krijgsman ότι αρνούταν κάθε ευθύνη, δεδομένου ότι η εντολή του περιοριζόταν στη σύναψη συμβάσεων μεταξύ επιβατών και αερομεταφορέων και, επομένως, δεν έφερε ευθύνη για τυχόν αλλαγές των ωραρίων.

Κατά την άποψή του, την ευθύνη για την ενημέρωση των επιβατών σε τέτοια περίπτωση έφερε ο αερομεταφορέας, στον οποίο είχε διαβιβασθεί, με τον φάκελο κράτησης, η ηλεκτρονική διεύθυνση του επιβάτη.

Κατόπιν τούτου, ο B. J. A. Krijgsman προσέφυγε ενώπιον του rechtbank Noord-Nederland (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου βορείων Κάτω Χωρών) ζητώντας να υποχρεωθεί η SLM να καταβάλει αποζημίωση.

Εκτιμώντας ότι ο ευρωπαϊκός κανονισμός δεν διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο ο αερομεταφορέας οφείλει να ενημερώσει τους επιβάτες για τη ματαίωση πτήσης σε περίπτωση που η σύμβαση μεταφοράς συνήφθη μέσω ταξιδιωτικού πρακτορείου ή μέσω ιστότοπου, το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο αποφάσισε να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο.

Στην απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό, στον αερομεταφορέα απόκειται να αποδείξει εάν, όπως επίσης και τότε ενημέρωσε τους επιβάτες σχετικά με τη ματαίωση της πτήσης.

Εφόσον ο αερομεταφορέας δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι ο επιβάτης ενημερώθηκε για τη ματαίωση της πτήσης του τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, οφείλει να καταβάλει την αποζημίωση που προβλέπει ο κανονισμός.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η ερμηνεία αυτή ισχύει, **όχι μόνον όταν η σύμβαση μεταφοράς έχει συναφθεί απευθείας μεταξύ επιβάτη και αερομεταφορέα, αλλά, επίσης, όταν η σύμβαση αυτή συνήφθη μέσω τρίτου, όπως ενός διαδικτυακού πρακτορείου ταξιδιών.**

Αντιθέτως, το Δικαστήριο επισημαίνει οι υποχρεώσεις που εκπληρώνει ο αερομεταφορέας βάσει του κανονισμού δεν αποκλείουν το δικαίωμά του να απαιτήσει αποζημίωση, σύμφωνα με το ισχύον εσωτερικό δίκαιο, από οιοδήποτε πρόσωπο ευθύνεται για την εκ μέρους του μεταφορέα αυτού αθέτηση των υποχρεώσεών του, μεταξύ άλλων και από τρίτους. Ειδικότερα, ο κανονισμός ουδόλως περιορίζει το δικαίωμα του αερομεταφορέα να διεκδικήσει αποζημίωση από ταξιδιωτικό πρακτορείο ή από άλλο πρόσωπο με το οποίο συνήψε σύμβαση.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων

αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).